

Parafia Prawosławna św. Jana Klimaka w Warszawie, 1 lipca 2015, nr 7 (75)

01.07 środa	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych	godz. 9 ⁰⁰
04.07 sobota	Wsienoszczojne Bdienije	godz. 17 ⁰⁰
05.07 niedziela	Niedziela V po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia	godz.10⁰⁰
08.07 środa	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych	godz. 9 ⁰⁰
11.07 sobota	Wsienoszczojne Bdienije	godz. 17 ⁰⁰
12.07 niedziela	Niedziela VI po Pięćdziesiątnicy. Św. Apostołów Piotra i Pawła. Święta Liturgia	godz.10⁰⁰
15.07 środa	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych	godz. 9 ⁰⁰
18.07 sobota	Wsienoszczojne Bdienije	godz. 17 ⁰⁰
19.07 niedziela	Niedziela VII po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia	godz. 10⁰⁰
22.07 środa	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych	godz. 9 ⁰⁰
25.07 sobota	Wsienoszczojne Bdienije	godz. 17 ⁰⁰
26.07 niedziela	Niedziela VIII po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia.	godz. 10⁰⁰
29.07 środa	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych	godz. 9 ⁰⁰

СѢ́ДМЬ СЛА́ВНЫХЪ И ВСЕХВА́ЛЬНЫХЪ
И ПЕРВОУЧЕРХОВНЫХЪ А́ПЛА, ПЕТРА́ И ПА́ВЛА.

Тропа́рь, гласъ д̑:

А́плахъ первопресто́льницы, и вселѣнныйя оучи́телие, вѣкѹ всеѣхъ
моли́те, ми́ръ вселѣннѣй дарова́ти, и ду́шамъ на́шимъ ве́лио
ми́лость.

Конда́къ, гласъ в̑:

Твѣрдыа и бѣгоу́щныа проповѣдате́ли, ве́рхъ а́птолахъ
твои́хъ, гд̑и, пріа́лахъ ѣси́ въ наслажде́ніе благи́хъ твои́хъ и
поко́и: бо́лѣзни бо ѣнѣхъ и сме́рть пріа́лахъ ѣси́ па́че вра́кагѹ
всепло́дїа, ѣдїне свѣды́и серде́чнаа.

Gazetka Parafii Św. Jana Klimaka na Woli w Warszawie

ul. Wolska 138/140
01-126 Warszawa
tel.. 22 836 68 16
fax. 22 836 88 16
www.prawoslawie.pl

Liturgia Św.:
niedziela – godz. 10⁰⁰
środa i święta – godz. 9⁰⁰

Nabożeństwa wieczorne:
sobota i wigilie świąt – godz. 17⁰⁰
Kancelaria Parafii i Zarządu
Cmentarza czynna:
pon. – czw. od 9⁰⁰ do 15⁰⁰
pt. od 9⁰⁰ - 13⁰⁰

PKO BP 56 1020 1185 0000 4302 0109 8904

Świadkowie Jehowy (3)

Każdy zbór jest zarządzany przez grono „starszych”, mających do pomocy „sług pomocniczych”. „Starsi” są odpowiedzialni za organizowanie zebrań zborowych, służby kaznodziejskiej i usuwanie z ugrupowania osób kwestionujących nauczanie Ciała Kierowniczego.

Wszystkie wymienione funkcje administracyjne pełną wyłącznie mężczyźni.

Każdy Świadek Jehowy ma trzy podstawowe obowiązki:

1. Uczestniczenie w służbie kaznodziejskiej
2. Obecność na 5 cotygodniowych zebraniach
3. Czytanie wszystkich publikacji otrzymywanych w organizacji.

W skład służby kaznodziejskiej wchodzi głoszenie po domach (każdy głosiciel otrzymuje konkretny teren, na który zabiera osobę towarzyszącą), na ulicach i w innych miejscach bardziej uczęszczanych, a także tzw. „głoszenie nieoficjalne” – rodzinie, znajomym, współpracownikom itp.

Na koniec każdego miesiąca głosiciel musi złożyć sprawozdanie (tzw. „owoc”) – podaje w nim liczbę godzin głoszenia, odwiedzin ponownych, stałych czytelników, prowadzonych tzw. „studiów biblijnych”, rozpowszechnionych książek, broszur i czasopism.

Świadek Jehowy podejmujący się spędzenia w służbie kaznodziejskiej co najmniej 40 godzin miesięcznie nazywany jest „pionierem”.

Elita „pionierów”, spędzająca w służbie ponad 120 godzin miesięcznie otrzymuje od organizacji niewielkie wynagrodzenie.

Zebrania zborowe odbywają się w budynkach zwanych „Salami Królestwa” (nie przypominającymi w niczym świątyni, a raczej sale klubowe).

Istnieje 5 cotygodniowych zebrań:

- wykład biblijny (półgodzinne przemówienie „starszego” lub „sługi pomocniczego”, przedstawione według odgórnie opracowanego dostarczonego szkicu),
- studium Strażnicy (omówienie za pomocą pytań i odpowiedzi artykułu przedstawiającego aktualne „nowe zrozumienia” Ciała Kierowniczego),
- zborowe studium książki (omawianie w/w metodą rozdziału z podręcznika mającego wykazać, że głównym tematem proroctw biblijnych jest działalność organizacji Świadków Jehowy),
- teokratyczna szkoła służby kaznodziejskiej (nauka technik skutecznego werbunku),
- zebranie służby (omówienie aktualnych wytycznych co do głoszenia, przedstawionych w dostępnym tylko dla głosicieli biuletynie „Nasza Służba Królestwa”).

Dwa razy do roku Świadkowie Jehowy spotykają się w Salach Zgromadzeń (są to zebrania dla całego obwodu – ogółem powyżej 1000 osób), a raz do roku organizowane są kilkudniowe kongresy – zgromadzenia okręgowe odbywające się na ogół na wynajętych stadionach.

Podstawowe publikacje Świadków Jehowy to czasopisma: dwutygodnik „Strażnica Zwiastująca Królestwo Jehowy” i miesięcznik „Przebudźcie się”. Ponad to w ciągu roku głosiciele otrzymują

po kilka książek (w tym „Rocznik”) oraz broszur. Wydawnictwa określane są jako „pokarm duchowy na czas słuszny”.

Należałoby więc odpowiedzieć sobie na pytania: w co wierzą Świadkowie Jehowy? Czego uczą? Czy jest to – jak sami twierdzą – wyznanie chrześcijańskie?

Oficjalnie Świadkowie Jehowy utrzymują, że wszystkie ich wierzenia mają wyłącznie biblijne podstawy – podkreślają to z bardzo dużym naciskiem i przy każdej okazji. Słowo „chrześcijanin” traktują jako synonim „Świadka Jehowy”. Biblia jednak nie zmienia się od niemal 2000 lat... A jak jest z wierzeniami Świadków – religii bardzo młodej, niespełna 150-letniej?

Należy pamiętać, że to ugrupowanie wyrosło na gruncie amerykańskiego protestantyzmu, stąd też przejęto niektóre jego tezy (np. odrzucenie biblijnych ksiąg deuterokanonicznych, kwestionowanie kultu wizerunków, relikwii, celowości modlitw do świętych, za zmarłych, sakramentu spowiedzi i itp.). Jednak ogromna większość wierzeń jest charakterystyczna wyłącznie (lub nieomal wyłącznie) dla Świadków Jehowy. Podlegają one nieustannym modyfikacjom (zależnie od „nowych rozumień” przywódców) i są pełne wewnętrznych sprzeczności. Spróbujmy się jednak przyjrzeć niektórym z nich:

BÓG – ma na imię „Jehowa” (głosiciele mają obowiązek używać tej formy przy każdej okazji, nie wolno im natomiast posługiwać się formą „Jahwe” – mimo, że obecni hebraiści uważają ją za bardziej poprawną). W zasadzie możliwy do pojęcia ludzkim umysłem (z jednym wyjątkiem: nie miał początku). Nie jest wszechobecny (nawet Świadkowie próbowali niegdyś ustalić, gdzie – między którymi galaktykami – znajdują się niebiosa, według nich jedyne miejsce przebywania Boga). Ma też ograniczoną (!) wiedzę co do znajomości przyszłości. Darzy uznaniem i słucha modlitw wyłącznie Świadków Jehowy (być może też tych, którzy bardzo pragną nimi zostać).

JEZUS CHRYSZTUS – pierwsze stworzenie Jehowy, istota duchowa (archanioł Michał), wykonawca dzieła stwórczego zaprojektowanego przez Jehowę. W 2 r. p.n.e. zrezygnował z „archanielstwa” i stał się człowiekiem. Umarł na palu męki (do 1936r. wierzono, że na krzyżu) w celu zapewnienia nieśmiertelności 144 000 osób – przyszłym ministrom w swoim rządzie. Zmartwychwstał bez ciała, które się rozsypało (to co uczniowie widzieli było tylko iluzją), również wniebowstąpił w rzeczywistości niewidzialnie. Od tego czasu znów jest archaniołem Michałem, a od 2, 4 albo 5 października 1914r., Królem. W 1919r., w czasie jedynej z inspekcji ziemi, uwolnił z więzienia ówczesnego przywódcę Badaczy Pisma Świętego – Rutherforda. Już „za moment” wytepi 99,9% ludzkości (tj. tych, co nie należą do organizacji Świadków Jehowy).

DUCH ŚWIĘTY – bezosobowa, czynna siła czy też moc Jehowy (różne były w tej sprawie „nowe zrozumienia”), bądź też jakaś „natchniona wypowiedź”. Co charakterystyczne, Świadkowie Jehowy piszą wyrażenie „Duch Święty” małymi literami.